

Goede Vrijdag

- vrijdag 29 maart 2024 -

In deze dienst klinkt het lijdensevangelie van de evangelist Marcus.
Het kleinkoor zingt tijdens de dienst enkele koralen uit de Markus Passion,
BWV 247 van Johann Sebastian Bach (1685-1750).

Voorganger: ds. Jessa van der Vaart
Muziek: Dirk Out - orgel
M.m.v. Het Kleinkoor o.l.v. Peter Folstar

Ouderling: Mini Hulscher

Diaken: Bart Kramer

We komen in stilte de kerk binnen

Stilte

Gebed

Zingen: lied 561

Lezing: Hosea 6: 1-6 NBV

- 1 'Kom, laten wij teruggaan naar de HEER!
Hij heeft ons verscheurd, hij zal ons genezen;
de hand die sloeg, zal ons verbinden.
- 2 Hij redt ons na twee dagen van de dood,
de derde dag doet hij ons opstaan:
in zijn nabijheid zullen wij leven.
- 3 Dan zullen wij hem kennen,
ernaar jagen om de HEER te kennen.
Even zeker als de dageraad zal hij komen,
hij komt naar ons als milde regen,
als de lenteregen die de aarde drenkt.'
- 4 Wat moet ik met je beginnen, Efraïm?
Wat moet ik met je beginnen, Juda?
Want jullie liefde is als een ochtendnevel,
als dauw die 's morgens vroeg verdwijnt.
- 5 Daarom heb ik jullie gedood met de woorden die ik sprak,
jullie neergehouden door mijn profeten;
zo brak het volle licht van mijn recht door.
- 6 Want liefde wil ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard dan
enig offer.

Beurtspraak: Psalm 22a Refrein: allen

MARCUSPASSIE

Kleinkoor zingt: koraal nr 7

Eerste lezing: Marcus 14: 32-42 NBV

- 32 Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en hij zei tegen zijn
leerlingen: ‘Blijven jullie hier zitten, terwijl ik ga bidden.’
- 33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig
en angstig worden
- 34 en zei tegen hen:
‘Ik voel me dodelijk bedreefd; blijf hier waken.’
- 35 Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit
uur zo mogelijk aan hem voorbij mocht gaan.
- 36 Hij zei:
‘Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij
weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.’
- 37 Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus:
‘Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken?’
- 38 Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is
wel gewillig, maar het lichaam is zwak.’
- 39 Weer ging hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor.
- 40 Toen hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen
steeds dicht, en ze wisten niet wat ze hem moesten antwoorden.
- 41 Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen:
‘Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover:
het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd
aan de zondaars.
- 42 Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.’

Kleinkoor zingt: koraal nr 11

Tweede lezing: Marcus 14: 43-65 NBV

- 43 Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in
gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de
hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd.
- 44 Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. Hij had gezegd: ‘Degene
die ik kus, die is het. Neem hem gevangen en voer hem weg onder strenge
bewaking.’
- 45 Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei:
‘Rabbi!’
en kuste hem.
- 46 Ze grepen hem vast en namen hem gevangen.
- 47 Een van de omstanders trok een zwaard, ging de dienaar van de hogepriester
te lijf en sloeg hem een oor af.

48 Jezus zei tegen hen:
‘U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben!

49 Dagelijks was ik bij jullie in de tempel om onderricht te geven, en toen hebben jullie me niet gevangengenomen; maar dit gebeurt omdat de Schriften in vervulling moeten gaan.’

50 Toen lieten allen hem in de steek en vluchtten weg.

51 Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen,

52 liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

53 Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen.

54 Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur.

55 De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden iemand een getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood konden veroordelen, maar dat lukte hun niet;

56 want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet eensluidend.

57 Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring:

58 ‘We hebben hem horen zeggen: “Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is.”’

59 Maar ook op dit punt waren de getuigenverklaringen niet afdoende.

60 De hogepriester stond op en vroeg Jezus: ‘
Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?’

61 Maar hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester hem: ‘Bent u de messias, de Zoon van de Gezegende?’

62 Jezus zei:
‘Dat ben ik, en u zult de Mensenzoon aan de rechterhand van de Machtige zien zitten en hem zien komen op de wolken van de hemel.’

63 De hogepriester scheurde zijn kleren en zei:
‘Waarvoor hebben we nog getuigen nodig?’

64 U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?’

Allen oordeelden dat hij schuldig was en de doodstraf verdiende.

65 Toen begonnen sommigen hem te bespuwen; ze blinddoekten hem en sloegen hem in het gezicht en zeiden tegen hem:
‘Profeteer nu maar!’,
en ook de dienaren onthaalden hem op vuistslagen.

Lied:581 Kleinkoor 1; allen 2, 3 en 4

Derde lezing: Marcus 14: 66-72 NBV

66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de
dienstmeisjes van de hogepriester voorbij.
67 Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei:
‘Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!’
68 Maar hij ontkende dat en zei:
‘Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je
bedoelt.’
Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan.
69 Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders:
‘Hij is een van hen!’
70 Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen
Petrus:
‘Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.’
71 Maar hij begon te vloeken en zwoer:
‘Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!’
72 En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich
dat Jezus tegen hem gezegd had:
‘Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je mij driemaal
verloochenen.’
En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Kleinkoor zingt: koraal nr 42

Vierde lezing: Marcus 15: 1-15 NBV

1 ’s Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de
schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus
geboeid te hebben, brachten ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus.
2 Pilatus vroeg hem:
‘Bent u de koning van de Joden?’
Hij antwoordde:
‘U zegt het.’
3 De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen hem in.
4 Pilatus vroeg hem toen:
‘Waarom antwoordt u niet? U hoort toch waar ze u allemaal van
beschuldigen?’
5 Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus.
6 Pilatus had de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten op
verzoek van het volk.
7 Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere
opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord.

- 8 Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was.
- 9 Pilatus vroeg hun:
‘Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?’
- 10 Want hij begreep wel dat de hogepriesters hem uit afgunst hadden uitgeleverd.
- 11 Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten.
- 12 Toen zei Pilatus tegen hen:
‘Wat wilt u dan dat ik doe met die man die u de koning van de Joden noemt?’
- 13 En ze begonnen weer te schreeuwen.
‘Kruisig hem!’
riepen ze.
- 14 Pilatus vroeg:
‘Wat heeft hij dan misdaan?’
Maar ze schreeuwden nog harder:
‘Kruisig hem!’
- 15 Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Lied: 994 Kleinkoor 1; allen 2, 3 en 4

Vijfde lezing: Marcus 15: 16-21 NBV

- 16 De soldaten leidden hem weg, het paleis (dat wil zeggen het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen.
- 17 Ze trokken hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorn takken en zetten hem die op.
- 18 Daarna brachten ze hem hulde met de woorden:
‘Gegroet, koning van de Joden!’
- 19 Ze sloegen hem met een rietstok tegen het hoofd en bespuwden hem, en bogen onderdanig voor hem.
- 20 Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem het purperen gewaad uit en deden hem zijn kleren weer aan.
Toen brachten ze hem naar buiten om hem te kruisigen.
- 21 Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen.

Orgel improvisatie

Zesde lezing: Marcus 15: 22-41 NBV

- 22 Ze brachten hem naar Golgota, wat in onze taal ‘schedelplaats’ betekent.
23 Ze wilden hem met mirre vermengde wijn geven, maar hij nam die niet aan.
24 Ze kruisigden hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen.
25 Het was in het derde uur na zonsopgang toen ze hem kruisigden.
26 Het opschrift met de aanklacht tegen hem luidde: ‘De koning van de Joden’.
27 Samen met hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links.
29 De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem:
‘Ach, kijk nu toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt,
30 red jezelf toch door van het kruis af te komen.’
31 Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen:
‘Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet;
32 laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen.
Als we dat zien, zullen we geloven!’
Ook de twee andere gekruisigden beschimpten hem.
33 Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.
34 Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem:
‘Eloï, Eloï, lema sabachtani?’,
wat in onze taal betekent:
‘Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?’
35 Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen:
‘Hoor, hij roept Elia!’
36 Iemand ging snel een spons halen, doordrenkte die met zure wijn, stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken, terwijl hij zei:
‘Laten we eens kijken of Elia komt om hem eraf te halen.’
37 Maar Jezus slaakte een luide kreet en blies de laatste adem uit.
38 En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën.
39 Toen de centurio, die recht tegenover hem stond, hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij:
‘Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.’
40 Van een afstand keken ook enkele vrouwen toe, onder wie Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus de jongere en van Joses, en Salome.
41 Toen hij in Galilea verbleef, waren deze vrouwen hem gevolgd en hadden ze voor hem gezorgd, net als vele andere vrouwen die met hem waren meegereisd naar Jeruzalem.

Kleinkoor zingt: koraal nr 25

Zevende lezing: Marcus 15: 42-47 NBV

- 42 Toen de avond al gevallen was (het was de ‘voorbereidingsdag’, dat wil
zeggen de dag voor de sabbat),
43 kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de
komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen
en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg.
44 Het bevreedde Pilatus dat hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij
zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was,
45 en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef.
46 Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde hem in
het linnen. Daarna legde hij hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen
en rolde een steen voor de ingang.
47 Maria uit Magdala en Maria de moeder van Joses keken toe in welk graf
hij werd gelegd.

Kleinkoor zingt: koraal nr 30 ‘Befiehl Du Deine Wege’

Befiehl du deine Wege
und was dein Hertze kränkt,
der allertreusten Pflege
des, der den Himmel lenkt.
Der Wolken, Luft und Winden
gibt Wege, Lauf und Bahn,
der wird auch Wege finden,
da dein Fuß gehen kann.

Gebeden

Stil gebed

Onze Vader

Slotlied: 590